

CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu č.121

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 11, číslo 121

-- Since 1999 --

Srpen 2009

NÁBOŽENSTVÍ A LEZENÍ

DAVE
GRAHAM

„Naprostu chápu náboženství, avšak pouze takové, které odráží mé vlastní přesvědčení, které pro mě znamená všechno. Když lezu, nacházím se ve svém prostředí a zážitek božství přichází odněkud zevnitř. Krásný a svobodný, existující bez potřeby cokoliv dokazovat. To je pro mě lezení...“

V tomto čísle

- ✓ Na ostrově Karpathos
- ✓ 24 hodin Le Tisá
- ✓ Vzpomínky na Rudu Zabilku
- ✓ Horký Rätikon
- ✓ Ůztalky Martynty Tábořkové
- ✓ Bělinova radost a nadšení
- ✓ Záhadný Walter Kleiner
- ✓ Novinky z Labáku
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

A jmenovat se
ta cesta bude
CAO News..

Pavel Pájka Rýva, Siera Madre, Levý břeh Labe. Foto © 2009 Sponge

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Zjistil jsem, že už téměř nemám čas, dokonce ani na lezení. Proto jsem se rozhodl k radikálnímu kroku.

Na listopadové schůzi nabídnu funkci předsedy CAO Děčín svým kolegům z klubu

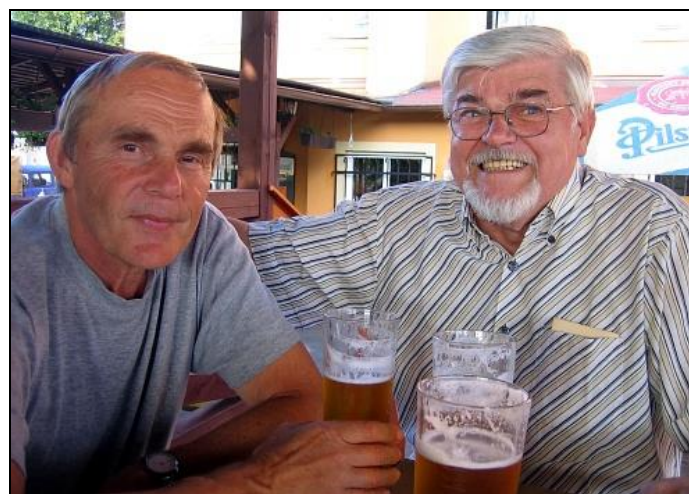
a prosincové číslo CAO News bude poslední.

Tolik na úvod..

Srpnová schůzka nám vyšla na 5.8. Na prázdniny se nás sešlo celkem dost, včetně dvou hostů, **Pavly Koukolíčkové** a **Rudolfa Ohnesorge**, který nás přijel navštívit až z Mnichova. A nesmím zapomenout ani na nejmladšího z rohu Hasičů **Hynka!**

Program srpnové schůze:

- Program jsme hodně přizpůsobili pouhý den předem avizované návštěvě **Rudolfa Ohnesorge**. Setkání se známým spolulezcem **Rudy Zabilky** bylo vřelé a milé, přestože v tak krátkém čase se nám nepodařilo sehnat víc Rudolfovo spolulezců z let 1960 až 1966, kdy byl členem HK Děčín. Na staré časy zavzpomínali alespoň s **Jardou Uhrem**. Bylo to hodně zajímavé vyprávění. Slovo dalo slovo a nakonec jsem Rudolfa požádal, jestli by některé své zážitky nemohl napsat do CAO News. Slíbil, že se pokusí..
- Krom toho se s námi podělila o své nevšední zážitky z Alp, a především z těch Ötztalských, **Martina Táboříková**; obdivovali jsme vypracovanou muskulaturu **Hasiče Hynka** a zároveň se podívali nad absencí nátepníčků; s **Pavlem Ranpou Randákem** jsme vybrali datum vernisáže našich výtvarných děl v barokním kostele Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu a sice 17. listopad 2009; samozřejmě došlo na nové věže, cesty, přeskoky a další novinky z lezení a to vše, ve spolupráci s lahodným chladivým mokem, způsobovalo naší značnou spokojenost...

Setkání po letech – vlevo Jaroslav Uher, vpravo Rudolf Ohnesorge.

Horám zdar!

Karpathos

Bouldering & šnorchlování

Jindřiška Řeháková
CAO Děčín

Všem příznivcům cizokrajných toulek posílám pozdrav z boulderingu po skalách řeckého ostrova Karpathos! Ostrov se nalézá vprostřed mezi Krétou a Rhodosem a přírodními krásami je známější než Rhodos - ten prý zase památkami.

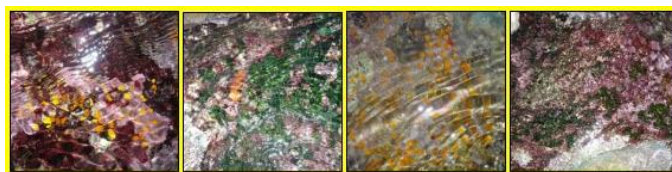
Fotky jsou z „Kastelia bay“ poblíž letoviska Amopi a ta skála, kde se soukám, byla pro radost! Z pevných stupů a krajkových chytů.

Rozpálené skály Karpathosu a místní kytičky

Kdo se na Karpathos vydá, ať neopomine přibalit šnorchl a ploutve, moře je báječné nejen na „obyčejné“ plavání, ale také na podmořské koukání a obdivování. A komu se zadaří kontaktovat zdejší hlubinné potápěče, třeba vám někdo z nich ukáže výjimečné jeskyně, o nichž se nikde nepíše.

Tam jsem nafotila „scifi“ záběry - těsně nad hladinou, jenže chtělo to nejspíše jinou technikou...

Ale povedl se mi jiný kousek: Když jsem si otočila foto skalní průrvy o 180°, mám tvar Karpathosu, jak na dlani! Tedy téměř.

(Obrázek vpravo)

Upřímně dodám, že líp zvolit pro takový výlet jiné období, než vprostřed léta, neboť teploty, které jsem tu zažila, se pohybovaly u čtyřicítky! Lízt šlo tedy jen za časného rána nebo až za soumraku. Ta skála pálila fakt jak žehlička - ale padat z ní, či skákat rovnou do vody - taky paráda!

Nádherný bouldering na skále Karpathosu a když je moc horko...

Takže: Hup do zážitků dobrodružných, jak do toho moře - přeje Jindřiška!

Foto © archiv Jindřišky Řehákové

24 hodin Le Tisá

Malé ohlédnutí za letošním ročníkem

Zdeněk Fábera Němec

HO Roudnice

Mu s í m použít známou filmovou hlášku, že způsob tohoto léta zdá se mi poněkud nešťastný. Sami jistě pozorujete, že venku stále chčije a chčije. Snad jen s výjimkou těchto posledních dní na začátku srpna, kdy to vypadá, že i to léto nějaké bude.

V týdnu před plánovaným a SCHKO Labské pískovce povoleným termínem 26. – 27. června 2009 bylo spíše aprílově než letně.

Dva dny před akcí bylo jasné, že ji nebude možné uskutečnit, a tak jsem ji přesunul o týden dál na datum 3. – 4. července. Ovšem vyhlídky nebyly stejně nejjasnější. Přesto jsem si řekl, že ohlášenou akci svolám a děj se vůle Boží.

Během pátečního podvečera se postupně zaregistrovalo 13 různých týmů. Je to počet tak akorát do Refugia a počet, který nemůže nikoho obtěžovat.

Nejvzdálenější dvojice dorazila až z Loko Brno - **Ondra Nádvořík** a **Dáša Hejčová**. V Tisě byli dokonce prvně. Mezi nové tváře patřil i silný mix tým z HO Humanita **Barča Šimanovská** s **Radkem Joškem**, ale také Piskomilové, a to doslova (viz piskomilove.cz) **Iwo Wondráček** s **Františkem Čepelkou**. Naopak mezi známými a nepřehlédnutelnými tvářemi kraloval Gorbi s Kefou, a to hlavně v hospodě. Od tohoto týmu jsem schytl největší kritiku a mám se prý nad sebou zamyslet, zda chci i příště kurvit krásný závod tím, že se nebudou bodovat pivka...

Náš klub Horce zde byl zastoupen pouze jednou kompletní dvojicí! Mladší Landspéro s Rejfkem nechybí skoro nikde. Hanka ochránka byla více písarkou, i když nakonec i ona lezla. Já závodil s neratovickým ěťákem. Toť od nás vše. Není to málo a není to divné?

V osm hodin večer se vyrazilo do skal a pokud vím, nikdo to nerval přes noc. Naše dvojka lezla lehce přes půlnoc a stihla dvacet cest. Měli jsme nakročeno k celkově slušným 60ti kouskům. To byl náš cíl. Počasí vypadalo dobře. Pokračujeme v hospodě na zahrádce. Tam je kupodivu docela živo, hlavně od lezců.

Ráno vypadá také slušně, jen neuvěřitelně bolí prolezené prsty. Cesty přibývají, ale ze soutěžících skoro nikoho nepotkáváme. V poledně proběhl malý deštík a zdálo se, že to půjde i dále. Nerozhodnost rozhodla ve 13 hod regulérní průtrž mračen s bouřkou. Škoda a vlastně našťestí. Spekulovat o lezitelnosti se nyní již nedalo.

Sraz soutěžících a vyhlášení výsledků proběhlo v 16 hod v Refičku. Vnitřní hospoda, ale i zahrádka byly plné. Nutno podotknout, že nejen soutěžícími. Asi jsme nikoho moc nerušili, páč nebylo poznat, kdo závodil, kdo jen tlachá, kdo chlastá, kdo je jen přítomen. Nálada i po zbytek večera byla opravdu příjemná. Zdálo se mi, že všichni zde jsou samí lezci. Kde že ty dávné sněhy jsou? Že, Kačáku? Že, Pod Císařem?

Přítomen byl i loňský vítěz Špek se svou Alenou. Musel jsem se zmínit, že k nastolenému rekordu 112 cest se nikdo ani nepřiblížil a že titul fantom závodu stále drží Špek s Bojsou a asi i dlouho budou.

Sportovní hodnotu mají hlavně výkony prvních čtyř týmů. Ostatní ať prominou, ale musí ještě hodně papat polívčičku nebo si sáhnout do svědomí, co že těch 17 hodin dělali. Každopádně díky za účast každému. Ještě díky za pomoc s organizací a za úvodní slovo Hance, za páteční fyzickou přítomnost Pepikovi. Naopak omluvit se musím Rastovi, že mu tento nový termín nevyhovoval z pracovních důvodů. Ostatně přesunutí termínu nevyhovovalo více lidem.

Největší poděkování patří Pavlíně s Jindřichem za azyl v jejich krásném Revičku a všem sponzorům (HUDY sport, Sir Joseph, Zámecké vinařství Roudnice, město Roudnice, CK Adventura, Meva, Alpin LT), kteří dali ceny a mohli jsme tak udělat malou radost každému účastníku.

Výsledky 2009

24 hodinovka v Tisě a okolí

Poř.	Lezci	Oddíl(y)	body	cesty
1.	T.Rychtřmroc, Z.Němec	Neratovice, HORCE	880	40
2.	I.Wondráček, F.Čepelka	Vrchlabí, Český Ráj	626	34
3.	B.Šimanovská, R.Jošek	HO Humanita	416	21
4.	O.Nádvořík, D.Hejčová	HO Loko Brno	346	13
5.-6.	M.Špís, J.Fišer	HO Geodet Č.Lípa	180	10
5.-6.	J.Cetel, M.Sulovský	HO Ústěk	180	9
7.	M.Němec, E.Kubešová	DSA m. Důl, Brno	152	7
8.	J.Landsperský, J.Rejf	HORCE	144	19
9.	Gorbi a Kefa	HOKET	128	5
10.	Panky a Jirka	HOKET	84	3
11.	M.Čermák, T.Cetel	CAO Děčín, Ústěk	52	3
12.-13.	J.Červená, J.Kuchta	CAO Děčín	40	3
12.-13.	J.Pražák, O.Šindler	HOKET	40	2
14.	Hanka Urbanová	HORCE	16	2

Tak zase někdy na fajn akci na skalních na viděnou.
Savana.

Foto archiv CNS

*Při příležitosti setkání s **Rudolfem Ohnesorgem** z Mnichova jsme ho požádali, jestli by nemohl příležitostně do CAO News napsat nějaké své zážitky z lezení s **Rudou Zabilkou**. Za pár dní přišla odpověď:*

„...pokusím se vyhrabat a postupně hodit na papír to, co mi po skoro padesáti letech ještě utkvělo v paměti..“

Vzpomínky na Rudu Zabilku

První část

Rudolf Ohnesorge
Mnichov

Ještě jsem se ani pořádně nezabýdlel v mém novém domově v Mnichově, když mě z čista jasna zastihla zpráva o tragickém úmrtí mého kamaráda Rudy Zabilky. Nesmírná bolest, bezmocnost a výčitky ovládly od toho okamžiku celé moje myšlení. Ptal jsem se - proč?! Proč takový mladý a nadějný člověk? Ale osud je neúprosný - dodnes mi dluží odpověď.

Uklidňoval jsem se jeden čas teorií, že všechny genia jsou povolána předčasně na onen svět a že Rudu potřebují v horolezeckém nebi jako protagonistu.

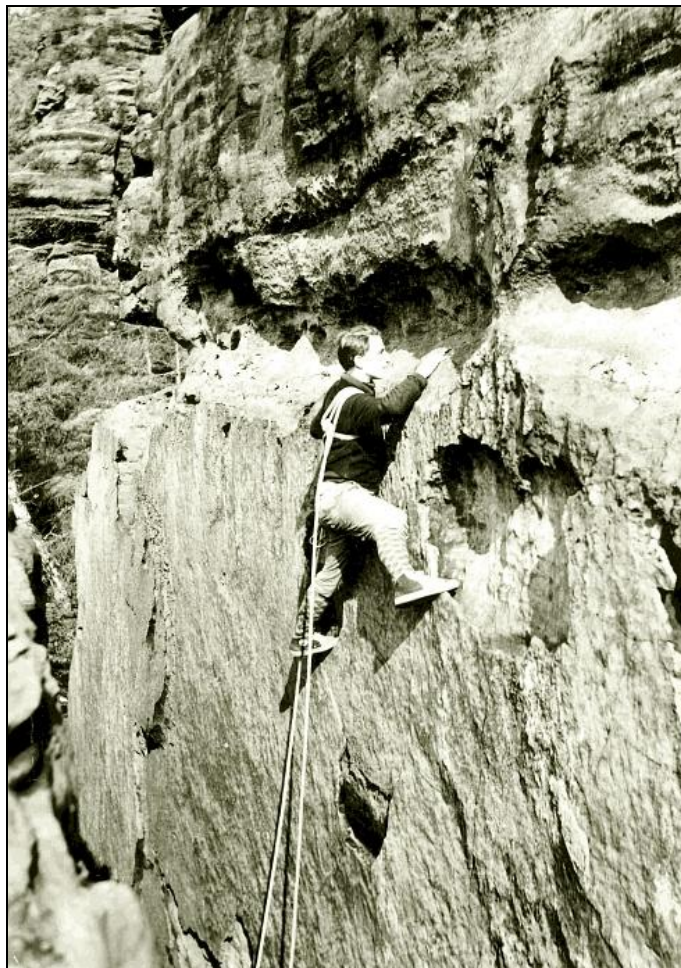
Zleva Jiří Příbyl, Václav Širl, Jitka Koutná a Rudolf Zabilka před odjezdem do hor

Ale vraťme se na zem a do neúprosné reality. Krátce po jeho smrti jsem obdržel dopis od jeho matky, která toho času už bydlela v Praze. Děkovala mi za projevenou soustrast a zároveň mě požádala, jestli bych se nemohl spojit s mnichovským horolezcem Wulfem Schefflerem, který prý Rudovi za fotografie ještě dluží nějaké peníze. Tato žádost se mi ve spojitosti s Rudovou smrtí zdála tak nechutná, že jsem na tento dopis vůbec nereagoval.

Zavolal jsem Harrymu Grohmannovi, který toho času také bydlel v Mnichově a po přečtení dopisu byl také rozčarován. Já

věděl, že Rudův vztah k rodičům nebyl nijak úzký - matka byla celý den zaměstnána v hodinářství jako prodavačka a otec byl vysokým důstojníkem u pohraniční stráže ve Hřensku. Takže byl většinu času odkázán sám na sebe.

Není proto divu, že měl ke mě vřelý vztah a že mě považoval za jakousi náhradu. Ale také proto, že jsem ho nikdy neodmítnul a měl vždycky pro něho otevřené ucho. A pokud mi to čas dovolil, podnikal jsem s ním výlety do skal.

Rudolf Zabilka v akci. Konopné lano navázané zezadu přímo na tělo, na nohách čínské kecky. Klasická výbava tehdejších let..

Ruda byl člověk s velice vzácnými charakterovými vlastnostmi. Moc toho nenamluvil, ale to co řekl, mělo hlavu a patu. Nikdy nelhal a co hlavní, mohl jsem se na něho stoprocentně spolehnout.

Nezapomenutelné zůstávají vzpomínky na společné zájezdy do Saska - do Schrammsteinu. Tábořili jsme pravidelně v kempu u známého správce bývalé ozdravovny v Ostrau, Ericha Wauera, jeho syn Frieder Wauer také lezl. Tento kemp se nacházel v blízkosti oblasti Schrammsteinu, takže jsme do skal neměli daleko.

(Na fotografii vlevo pozorují **Jan Bílek** s **Karlem Krombholzem** saská esa **Eschkeho** a **Kalkbrennera**, jak se připravují k výstupu v našich skalách..)

V paměti mi zůstávají nejen zážitky z lezení, ale i krásné chvíle v kempu, kdy Ruda byl vždy středem pozornosti. Dovedl upoutat přítomné zpěvem a hrou na kytaru. Byly to nezapomenutelné chvíle.

V této souvislosti se mi vybavuje příhoda, kdy dvě přítomné děvčata z Rostocku vlezli večer do našeho stanu a zbožně naslouchali. Rudovi padla jedna s nich do oka, a tak se mě ptal, co jí má říct, kdyby s ním náhodou šla. Naučil jsem ho větu: „Du brauchst keine Angst zu haben“. Jestli z toho něco bylo, nevím. Druhý den jsme se vrátili pozdě večer ze skal a milá děvčata už byla pryč. Škoda. Byly členky zájezdu, který se téhož dne vracel domů.

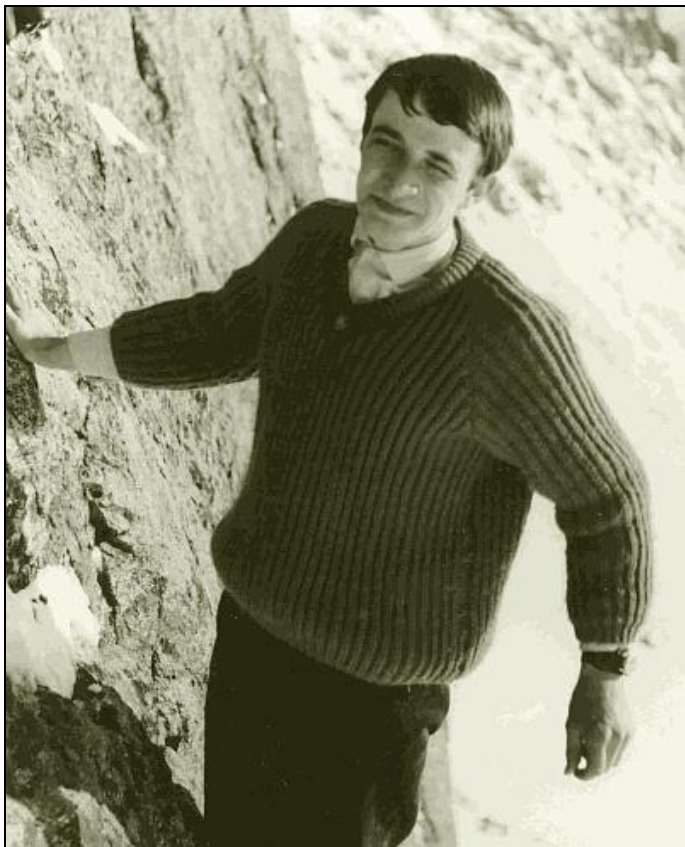
Den nato byla neděle a jak to v Sasku bývá, všechny významné věže byly obléhané zvědavci a turisty. Tenkrát se ještě nelezli takové extrémní a krkolomné cesty, takže to byla pro přihlížející vždy zajímavá podívaná. Někteří znalci dokonce leželi pod stěnou a pozorovali pomocí prisma kriticky každý krok aktérů.

Pamatuji si, jak se právě Ruda s Dieterem Rillem chystali na Údolní cestu Meurererturmu (Meisterweg). Ruda tu cestu vyvedl tak krásně a travers zvládl bez nejmenší námahy. Onen travers, kde prý Pepa Čihula použil několik smyček, Ruda přešel úplně čistě a bez námahy. Potlesk a respekt přítomných byla zasloužená odměna.

Byla to radost, se na něho podívat. A já jsem se mohl pyšnit tím, že jsem jeho přítel.

Ten večer jsme byli u Wauerů privátně pozváni na kynuté knedlíky s borůvkami. Njam, njam! Ruda byl také přítelem dobrého jídla i když v normálním životě byl velice skromný. Musel vycházet s kapesným, které většinou spotřeboval hlavně na jízdě do skalních oblastí.

Ale když jsme byli spolu, bylo nám hej..

Rudolf Zabilka

Nejznámější prvovýstupy provedené společně s Rudou Zabilkou:

Labské údolí – levý břeh

Jánošík - Cesta přátelství VIIb

15.8.1964, Rudolf Zabilka, R. Ohnesorge, H. Berušková, G. Goetz

Jeptiška - Bumerang VIIb

15.8.1964, Rudolf Zabilka, R. Ohnesorge

Labské údolí – pravý břeh

Strážce potoka - Větrná stěna VIIIb

30.8.1964, Rudolf Zabilka, K. Štěpka, R. Ohnesorge

Vosí hnízdo - Cesta bez starostí VII (VIIb)

13.9.1964, Rudolf Zabilka, O. Čužma, R. Ohnesorge, I. Holub, K. Štěpka

Foto © 2009 *Sponge* a archiv *Rudolfa Ohnesorge*

Horký Rätikon

Malý report z velké stěny...

Martin Čermy Čermák

CAO Děčín

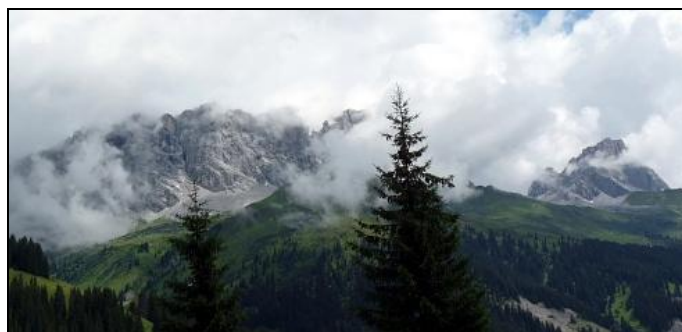
Na našem letošním, několikátýdenním lezeckém tripu, jsme měli s Mikim Měkotou v plánu i nějaký bigwall. Z Voralpsee nás vyhnal déšť, tak z průvodců vybíráme náhradu - Rätikon. V noci a v mlze stoupáme nekonečnými serpentinami do hor.

Přijíždíme k rozvodněnému potoku přes cestu. Jelikož je tma a mlha, neodvažujeme se ho projet. Vracíme se kus zpět a přespíme u cesty.

Příjezd do hor a ráno u cesty

Ráno voda ztuhle opadla. Potok bezpečně přejíždíme a dojedeme až k horské salaši, odkud se jede ještě asi 200 metrů kamenitou cestou na parkoviště u Pardutz hütte. Miki se bojí o své autíčko a raději se vracíme níže. Počasí se mezitím zlepšuje. Mlha stoupá a odhaluje vysoké horské stěny. Dnešek je pro nás odpočinkový. Miki si čte a já se jdu projít do kopců.

Rätikon druhý den ráno

Další den vstáváme brzy. Už před sedmou šlapeme pod stěny. Naštěstí to není daleko, asi čtyřicet minut. Předpověď říká, že dnes má být horko (a taky bude), a tak chceme vylézt co nejdříve do stínu. Miki si vybral cestu Schweizerzoo (8, 250 m) vedoucí na Schweizereck. Mně se teda do ní moc nechce, jelikož jsem ji už lezl někdy před deseti lety. Je ale fakt, že patří mezi nejhezčí, dobře odjištěné a populární.

Vlevo celkový pohled na úchvatný **Schweizereck**, vpravo pod nástupem do cesty **Schweizerzoo 8**

Bohužel na nástupu zjišťujeme, že cesta je místy proteklá. Miki to přesto zkouší, ale je to fakt dost mokrá. Tohle nepůjde.

Okukujeme okolní cesty, ale skoro v každé jsou vidět mokrá místa. Nakonec jdeme o kus dál, k 7. Kirchlispitze, kde vybíráme cestu Desú (7+, 260 m), která vypadá vyschle. Desú má sedm délek, tři sedmičky, dvě šestky a dvě lehký. Vede přes plotny, přes police i pár menších převísku. Je celkem dobře odjištěná nýty. Někde se můžou hodit vklínence, či frendy, ale jde to i bez nich.

Vlevo **Miki** v třetí délce **Desú 7+**, vpravo já ztracen ve čtvrté délce. Kudy? Za mnou trávníky padají kolmou stometrovou stěnou dolů

První dvě délky nám jdou rychle. V třetí, v nejtěžším místě cesty (7+), v malém převisu jsou spodáky totálně mokré a Miki uklouzne. Škoda. Ale co, lezem dál. Já toto místo vyhákuju.

Překvapením je čtvrtá délka (1 UIAA) – třicet metrů po šikmých travách (viz předchozí obrázek).

Poslední tři délky už jsou v pohodě. Nejhorší je, že svítí slunce a je nám fakt horko. Poslední délka končí na vrcholku, na louce, kde se dobírá za šutr v trávě..

Miki v poslední délce (6). Slunce do nás pere jako čert..

Miki na vrcholu u dolezového štandu tvořeného jedním kamenem k obhození lana

Sestupuje se v sedle turistickou cestou zpátky pod stěny. Při sestupu zjišťujeme, že cesty na Schweizereck už pěkně vyschly. My máme ale dost.

Sejdeme k autu. Dáme jídlo a rozhodujeme se odjet. Tentokrát zase na nižší skalky - slepencový Bürs. Ale to už je zase další příběh...

Poslední pohled na tuto krásnou oblast

Foto © 2009 **Martin Čermák**

ÖTZTALKY

S Olinou „Heduš“ Borikovou

Martina Táboříková

CAO Děčín

Let os se mnou bohužel moje „stará parťáčka“ Marča nemohla vyjet do hor, zapeklitá to situace, a tak jsem byla nucena poohlédnout se někde po jiné, pekelná to práce...

Bohužel, přesto, že mám několik velice dobrých kámošek a kamarádů, do hor by se mnou nejel nikdo z nich. Rádi se kouknou na fotky, videa a vyprávění, ale uzavřou to nakonec slovy „že sebou radši neflákneš někde u moře“. Nefláknou.

Zkusila jsem tedy rozhodit sítě na netu. Lidí se ozvalo dost, ale i z těch obyčejných písmenek bylo na dálku cítit, kdo do hor opravdu jet chce a kdo ne. Olina to navíc rozsekla, když napsala: „přijed' k nám na Křivoklát“.

Návštěvu jsme zahájily ve dvě odpoledne litrovou lahví slivovice. Už tenkrát jsme věděly, že až na ty hory společně vyrazíme, že to bude mazec. A mazec to teda byl.

Jak se v Ötztálkách ukázalo, my dvě jsme fakt „famózní, dokonalá dvojka“. Následovalo ještě nějaké lezeníčko tady u nás, báječný víkend na Hrubici a druhý červencový týden jsme se vypravily na cestu do Alp. Počasí nemělo být zrovna nejlepší, takže jsem den před odjezdem vybírala oblast, kde má být nejlépe... padlo to na Ötztalky.

Množí se dotazy, proč sebou na naše výjezdy do hor nebereme chlapy. Na to odpovídám jednoduše: Přece nebudeme tahat dříví do lesa...

(Ještě pozn. na úvod: Obě si mezi sebou říkáme Heduš..)

Z Křivoklátu jsme vyjžděly až ve 22 hod. Heduš ještě před Plzní vyndala pixlu řízků a s provinilým pohledem povídá „promiň, jsem fakt jak Homolková, víd'? Ale Heduš, udělala jsem i tobě!“. Už tam jsem si říkala, že to s Olinou byla fakt

dobrá volba. Nad ránem jsem to zapíchla v Ötztálu, kousek před Söldenem, kde jsme si asi 4 hod'ky schruply.

Pršelo v noci, pršelo celé dopoledne. Prošmejdily jsme město a pak jsme si našly flíček na spaní, kousek před Ventem, hned vedle horské říčky Venter Ache. Super bejvák, jak jsme říkaly. Pršelo.

Mastily jsme karty, pak se hrály kostky. Letošním hitem se staly „Vrchcáby“, který mě Heduš učila už na Hrubici. Popíjela se slivovice, které jsme si přivezly 1,5 litru. Pobroukávala jsem si mojí oblíbenou písničku „Na horách“, starou pecku od Milana Drobného, kterou mi poslal ortodoxní Valach Jíra po laviňáku se slovy „to je něco přímo pro tebe, ať si máš co broukat“. Heduš říkala, že na mě sedí jak ulitá.

V 17 hod přestalo pršet, tak jsme se vydaly na zdravotní procházku, při které jsem na hnoji vedle silnice našla podkovu. Krásnou, jezdeckou, ve zlaté barvě. Následoval oslavný taneček na hromadě hnoje s podkovou v ruce, při kterém jsem zapěla: „Hory, to je moje vášeň od mala, sotva začne padat sníh, tak dám se do gala, šponovky i bundu, taky polštář na pády, lyže mažu špekem, prostě já mám nápady...“. Asi 70-ti letý děda, který jel kolem autem, se nestačil divit, a i když přibrzd'oval, sotva vybíral tamní zatáčky serpentín a s rozzářenýma očima a širokým úsměvem mi mával a málem skončil v pangejtě. Očividně mu to ale vůbec nevadilo, evidentně z toho měl velkej, ale Velkej zážitek, čemuž se popravdě ani nedivím.

Podkova „PRO ŠTĚSTÍ“ dostala čestné místo v autě a moje boty putovaly do igelitáku, kde musely být z bezpečnostních důvodů zavřené celý týden.

Večer jsme opět hrály vrhcáby a popíjely slivku.

Ráno opět přšelo. Jelikož se naše zásoba slivovice snížila skoro o litr, rozhodly jsme se, vzhledem k mizivým výhledům na dobré počasí, dojet do Söldenu, koupit trochu slivovice.

Když jsme byly v markáči, přišla mi SMS od kámoše Míry, který mi už léta dělá „Rosničku“ na telefonu a poctivě posílá předpovědi. Počasí se mělo o hodně zlepšit, odpoledne ještě srážky, ale druhý den už super. Rozhodly jsme se, že si v našem bejváku u řeky bleskově zabalíme a pomážeme do Ventu na lanovku, abychom do večera byly na Breslauer Hütte, odkud by jsme ráno vyrazily směrem na Wildspitzi. Zařadily jsme tedy dvojku a jely ke kase. Pak jsme se ale zdržely dobrý dvě minuty hledáním popelnice, jelikož jsme chtěly vyhodit pytlík s odpadky, což jsme okomentovaly peprnými výrazy.

V serpentínách po cestě k našemu bejváku byla napříč přes silnici totálně rozsekaná, luxusní kára a u ní mladšas s mobilem v ruce. Říkal, že nic nepotřebuje, jen ten odtah... Díky bohu, že jsme se zdržely, jet o ty dvě minuty dřív, tak nás asi rozsekal. Pak jsme si říkaly, že nám ta podkova asi fakt přinesla štěstí.

Následovalo zrychlené balení a zrychlený přesun do Ventu. Parkovné se platí u kasy lanovky, dělá to 4,- € na den. Chlapík se ptal na jak dlouho, říkám, nevím, podle situace. Domluvili jsme se, že zaplatíme na další dva dny a když se vrátíme dřív, že nám vrátí peníze. Peníze pak opravdu vrátil. Lístek na lanovku na Stablein jsme platily 7,50 €. Postarší chlapíci na lanovce dole i nahoře se ptali odkud jsme, kam máme namířeno a uzavírali to slovy „Viel Spaß“.

Od lanovky jsme vyrážely v 15:30. Bylo pekelný vedro, takže jsme to moc nehrotily, navíc jsme věděly, že na chatu do večera dorazíme v pohodě i kdyby jsme se plazily. Na Breslauer Hütte (2.840 m) jsme byly už v 17 hod.

Už 8 let tam žije a pracuje Slovenka Gabi z Trnavy, takže se domluví i ti, co němčinou nevládnou. Nocleh

v přepychovém Matrazenlageru s AV byl za 11 €. Zatímco jsme si dávaly v hospodě čaje s rumem, nějaký to pivko a hrály Vrchcáby, venku byla parádní bouřka a padaly kroupy. Moje kostky zůstaly v autě a tak jsme si půjčily erární na chatě. Měli tam troje, ale v každých chyběla jedna kostka, tak jsme to splácaly dohromady.

Během večera jsem si četla několikrát SMS-ku od Míry s předpovědí, kde bylo srážky 12 cm a říkala jsem Heduš, že Míra je blbec, že srážky se píšou v mm a ne v cm... Vše mi došlo až ráno.

Na lageru nás bylo jen šest, dva Francouzi, o kterých jsme ani nevěděly a dvojka z Prahy (holka, kluk). Nabídky jsme slivovičku, prohodily pár slov před spaním. Ráno v 5 budíček. Bylo krásný, ale fakt krásný ráno. Při pohledu z okna krapet zděšení. Hned jsem pochopila ty centimetry, jen to nebylo 12, ale tak 20 cm sněhu. Míro promiň..

Tak, jak všichni večer v lokálu říkali, že budou vycházet v 5:30, tak ráno všichni nějak nespíchlali, ještě v 5:50 postávali před chatou, přešlapovali, fotili a pokukovali jeden po druhém. Bylo jasné, že nikdo z těch borců nechce šlapat stopu. V 6:00 říkám Heduš „pojd“, někdo musí jít první, oni nás stejně hned doženou a půjdou před nás“. Tak jsme udělaly od chaty první kroky my a jako první nás pak předběhla dvojka nadupaných Francouzů. Jejich šílenému tempu pak nestačil nikdo.

Předběhla nás pak ještě grupa asi 6 lidí a za nimi běžela známá dvojka z Prahy. Holčína běžela bez batohu, neměla nic, jen hůlky. Významně jsme se na sebe s Heduš podívali a okomentovaly obě najednou jen „Hmm“. O tom, že má svýho šerpu, večer nemluvíla. To se to pak běží. Stopu jsme si za chvíli stejně šlapaly svojí, protože byl docela pěkný vítr a stopa po skupině před námi byla za chvíli zavátá.

Cestou k Miterkarjochu se horšilo počasí, dělala se větší a větší mlha, nad Miterkarjochem (3.468 m) už nebylo vidět vůbec nic a byla jsem přesvědčená, že se to nezlepší, spíš naopak. Navíc jsem se bála toho, že, jak jsem četla, za špatné viditelnosti je problém najít místo sestupu k Miterkarjochu, a vzhledem k tomu, že moje buzola zůstala v autě, jsme to raději otočily. Jak říkám, hrdinů je spousta a maj pěkný pomníčky. A jak říkám, zase o jeden důvod navíc, proč se sem jednou vrátit.

Když jsme byly zpátky u chaty, strhla se fakt slušná bouřka, opět padaly kroupy. Shodly jsme se s Heduš na tom, že nahoře by jsme teda rozhodně být nechtěly. Cestou dolů z Breslauerky jsme békaly na pasoucí se ovce, ty nejen že odpovídaly, ale běhaly za námi a některých jsme se pak nemohly zbavit. Békání střídaly záchvaty smíchu, lidi kolem moc nechápali.

Broukala jsem si zase tu svojí „Na Sněžku se pohodlně vyvezu, jak si připnu lyže, tak z nich vůbec neslezu, fičím klidně stovkou, každou muldu přeskočím, na horách se neznám, tam já přímo zdivočím, na horách na horách, vzduch je přima a to klíma na horách, na horách...“ a cestou jsem našla skoro novou, nepoškozenou lyži, Salomonku s Markrem. Ale byla jen jedna. Oli s nechápavým výrazem říkala: „hele Heduš, jak ty to děláš? To není možný, ty furt něco nacházíš“. Druhou Salomonku jsme nenašly, spíš jsme se obávaly, aby jsme někde nenašly i lyžaře..

Večer Heduš přišla na to, že jsme sebou nahoře neměly podkovu. „Hele Heduš“, řekla „na další kopec jí musíš vzít sebou, schválně jestli nám přinese štěstí. Když ho s ní vylezeme, budeš pak muset podkovu nosit už furt, na každý kopec. Slíbila jsem. V duchu jsem si pak říkala, ještě že jsem nenašla slona, taky pro štěstí, a kdo by se s tím tahal...“

Další den odpoledne jsme se vypravily z Ventu na Martin Busch Hütte (2.501 m) s plánem, že druhý den se vydáme na Similaun. Na parkovišti jsme si všimly auta, které mělo na skle vylepený leták, čtu „Bergrettung Fest“ (něco jako Svátek Horské služby) a datum vychází na sobotu před odjezdem. Říkám si, to je ale náhodička, pokud nám to vyjde, rozhodně by jsme se tam měly mrknout... Ofotím to a vyrazíme směrem na Martin Busch Hütte.

Jde se Niedertalem, což je proklatě dlouhé údolí. Bylo opět pekelně dusno, po cestě proudily davy lidí, ze kterých jsme my dvě byly jediný, kdo táhnul na zádech batoh. Ostatní lidi neměli ani malé batůžky, neměli vesměs nic, jen foťáčky a telefony. Dívali se na nás jak na exoty. Na chatu jsme dorazily v 17 hod a tam jsme zjistily, že si všichni ti turisté nechali vyvézt batůžky teréňákama za poplatek asi 4 € za kus. Říkaly jsme si, pane Bože, co je tohle za divnou dobu, za divný lidi, všichni si nechávají všechno vozit nebo nosit, nejlíp až na vrchol... Atmosféra na chatě a osazenstvo tomu odpovídalo...

Po příchodu na chatu následovala už tradičně bouřka a kroupy. Pár piv nad Vrchcábama... Skupinka od vedle na nás koukala s vytřeštěnými očima jak hrajeme. Po tom, co se nacpali, vytáhli taky kostky. Měli jich jen pět. V celém Rakousku se prý hraje s pěti... Tím se vysvětluje, proč na Breslauerce chyběla v každé krabici 1 kostka..

Nocleh na půdě na Matrazenlageru za 9 € už nebyl tak komfortní jako na Breslauerce, ale šlo to. Matrace na zemi doplňovaly starší, ale teplé deky. Šly jsme se uložit lehce po devítce, nahoře skoro nikdo nebyl. Ještě jsme si před spaním pustily video „na hnoji“, které bylo později přejmenováno na „Hvězdná pěchota“, ze kterého jsme bohužel dostaly záchvat smíchu až na nás nějaký borec z druhého koutu zařval. Následovala naše omluva a hrobové ticho. Zdrbly jsme ho až ráno..

Vstávaly jsme v 6, vycházely až v 7:30, nechtělo se nám, protože venku byla hustá mlha. Částečně díky tomu, částečně kvůli tomu, že jsem byla líná jít se kouknout na rozcestník a poslala jsem Heduš, která ale hledala na ceduli „Similaun“ a ne

„směr“, a hlásila že „to tam není“... jsme šly jinudy. Bylo mi jasné po pár minutách, že jdeme blbě, že místo na Mrzellkamm jdeme na Similaun Hütte, ale nechtělo se nám vracet, tak jsme šlapaly smířeně s osudem dál. Po devítce se mlha zvedla a udělalo se moc pěkně.

V 10:30 hod jsme dorazily na Similaun Hütte (3.019 m), posilnily jsme se vývarem a v 11:45, kdy už byl řádný pařáček, jsme se vydaly od chaty nejdřív po štrovisku, pak po ledovci Niederjochferner na Similaun. Cestou nahoru jsme potkali jen sestupující Japonku s Japoncem a jednoho Guida se dvěma klienty. Obavy z toho, že při množství lidí na chatě, jich půjde hodně nahoru, nebyly na místě. Většina jich šla naštěstí jen na chatu a zpět a někteří se šli podívat opačným směrem, k místu nálezu Ötziho.

Pod vrcholový hřebínek jsme došly ve 13:30, chvilinka odpočinku a ve 13:55 jsme se vydaly po vrcholovém hřebenu, vzhůru. Šly jsme už nalahko, jen s cepínem. Hřebínek byl moc pěkný, škoda, že tak krátký. Nejdřív se šlo po mixu, šutr sněh, potom už jen po sněhu. Hřebínek nebyl nijak moc široký, byly z něj krásné výhledy na obě strany.

Ve 14:10 jsme stály s Heduš na vrcholu Similaunu (3.606 m), kam jsem vynesla samozřejmě i podkovu.. Pěkný počasí vydrželo, takže jsme měly opravdu nádherný výhledy. Chvilu focení, a zase zpátky k batohům pod hřeben.

U chaty jsme byly za chvíli, ale pak následovala celkem dlouhá cesta přes Martin Busch Hütte a od ní pak ukrutně, ale ukrutně dlouhá cesta údolím do Ventu, během které se ke slovu přihlásily moje natržené krční vazy. Pekelně bolestivá to záležitost.

Cestou jsem našla zánovní „funkční“ podvlíkačky. Olina zjišťovala klacíkem jejich stav. Po chvíli je cpala do igelitáku se slovy: „hele, Heduš, posraný nejsou, já je vezmu vyprat a dám je Pítrsovi“ (přítel Oliny) a opět dodala: „ty vole, Heduš, co ty ještě nenajdeš...“ V duchu jsem si říkala, že už asi nic, a že to hlavní už jsem našla – kámošku, se kterou si vynikajícím způsobem rozumím, a se kterou se na sebe můžem 100 % spolehnout – Olinu..

Těch pár kiláků bylo pro mě utrpení, ještě že jsem si šutr nasbírala už pod Wildspitzí, protože teď bych těch obvyklých pět kilo navíc rozhodně neunesla. K autu jsem se doplázila z posledních sil, v křeči, za celkem hlasitého úpění, před osmou hodinou. Heduš mi musela pomoci sundat bágl ze zad, a pak mi jako správná zdravotnice poskytla pomoc, která měla podobu prášku na uvolnění svalstva. Dala jsem si ho místo večere a hned zalehla.

Ráno zbývalo už jen zabalit a přesunout se na avizovaný Bergrettung Fest do Sautens, městečka na začátku Ötztálského údolí. Program začínal ve 14 hod, nikde žádné plakáty, transparenty ani šipky, ale našly jsme to. Skoukly jsme několik ukázek práce hasičů, včetně klasické komické situace, kdy se hasičům dlouhou dobu nedařilo zapálit oheň, aby ho poté mohli hasit..., ukázky práce klasické záchranky i horských záchranářů, ukázky práce lavinových psů, což bylo na zelené ploše hřiště bez sněhu zvláštní, tak alespoň vysvětlovali, jak taková práce ve sněhu vypadá...

Neubráníla jsem se vzpomínkám na letošní březnový laviňák s Viktorem, kde nám jeho pes Frenky pomáhal vyhrabat zasypanou, ale i vzpomínky na úžasný velikonoční „lavinový mistrák“ kde se naše Horská perfektně předvedla i se psy, přímo v terénu. Jenže jak jsme se dozvěděly, akce v Sautens se pořádala k výročí 60 let od založení Horské služby v Sautens, proto v létě...

Na druhou stranu jsme tam zase mohly detailně prozkoumat vrtulník, který přiletěl. Největší zájem o něj měli malí špuntí a my s Olinou.

Celé odpoledne jsme popíjely pivko, které tam bylo asi nejlevnější, co jsme kdy kde viděly, a to za 2,80 €. Později

odpoledne už jsme to prokládaly naší slivovičkou, které jsme si každá nesla v batůžku po půl litříku.

V 19 hod začala hudba a taneček v tyrolských melodiích. Začaly jsme se družít s obsluhou pípy, kterou tvořili lidi z Horské, mezi nimi velký sympaták, fešák Jochen, který zná Krkonoše a Vrchlabí, protože tam byl, jak mi vysvětloval, na akrobatických závodech, a přitom naznačoval prstama ve vzduchu otočky. Ptala jsem se, jestli zná Aleše Valentu. Neznal. Později se ukázalo, že měl na mysli leteckou akrobacii, ne akrobatické lyžování..

Jochen, jinak povoláním pilot, létá u Tyrol Air Ambulance. Chtěla jsem od něj nášivku Bergrettung, ale žádnou neměl, všechno měli hoši vyšité přímo na oblečení, ale nakonec mi daroval odznak Bergrettung Österreich. Udělal mi fakt radost.. Obvolával všechny ostatní, ale nikdo sebou samotnou nášivku neměl.

Plán o tom, že se tam neopijeme, se začal bortit v okamžiku, kdy si Heduš vylila zbytek piva. Jochen jí natočil nový, a dal jí k tomu dlouhý brčko. Postupně, jak jsme dopíjely, nám Jochen točil pívko nové a nové, zaplatit to nechtěl. Další ránu náš plán dostal, když jsme mu nabídly koštnout naší slivovici. Výměnou za to nám pak nosil Jägry.

Když se profláкло, že v Sautens nejsme na raftech (známá oblast na rafting), ale že jsme byly v horách, a že jsme byly napůl na Wildspitzi a pak že jsme vylezly na Similaun, začalo se kolem nás hromadit víc a víc chlapíků z Horské. Jeden telefonoval druhému: „hele, chceš vidět dvě baby, co byly na Wildspitzi? Tak přijď na bar“. Všichni s náma klábosili, gratulovali nám a potřásali pravicema.

Pak přišel jeden malej, co vypadal jak Luis de Funes, jmenoval se Raimund, a ten říkal: „Vy jste Češky? Na Wildspitzi ale šly tenhle týden jen dvě ženský, taky Češky, a ty

tam šly ve středu“. Říkám: „hm, to sedí, tak to jsme byly my“. Necháply jsme sice, jak to můžou v dalekém Sautens (vzdáleném od Ventu asi 30 km) vědět, ale zřejmě slušnej oddíl.

Poklábosit přišel i jistý Bruno, vedoucí Horské v Sautens (který provozuje kurzy raftu a lezení), později i elegant Christopher, kterému se všichni klaněli, a na můj dotaz odpovídali, že je vedoucí Horské pro celý Ötztal.

Bylo něco kolem půlnoci, když Bruno řekl, že má v autě taky odznak a že mi pro něj dojde. Vrátil se asi za 5 minut s odznakem a s pugétem růží, který mi, nevím přesně proč, dal. Necháply jsme, kde je takhle v noci sebral. Zřejmě slušnej oddíl..

Chlapi se ptali, jestli je pravda, že prý jsme tam dnes s Heduš vypily lahev slivovice? Odpověděly jsme po pravdě, že ne, že ty lahve byly dvě. Mezi řečí nám ulítlo, že máme ještě v autě půl litru rumu. To byla chyba.

Asi ve 2 hod jsme se odebraly do hajan. Když jsme zalezly do spacáků, někdo nám ťukal na okno. Byl to Funes a říkal, že jde na ten rum... Heduš už byla tuhá, a tak jsem zachraňovala naši pijáckou čest já. Zkáza byla dokonána..

Heduš mě ráno budila s prosíkem, že už musíme vyjet... ale copak to šlo? Heduš je báječná pečovatelka, a zdravotní sestru nezapře, uvařila mi polívku, pak mi namíchala nějaký driák, pro který základ byl multivitamin. Říkala, že jsem jí ráno vzbudila, když jsem zvracela z auta. Konstatovala, že teď už ví, že slova mého oblíbeného songu „na horách se neznám, tam já přímo zdivočím“, ke mně opravdu seděj. Odpovídala jsem: „jo, jo, jako zvíře, jako zvíře“.

Cestu domů jsem odřídila, i když to bylo celkem krušný. Měly jsme o čem povídat, Heduš nechápala spoustu věcí, který se udály, většinu si ani nepamatovala, a to, jak krásně večer jódlovala, že ji obdivovali všichni Tyroláci, mi ani nevěřila..

Po příjezdu jsem si psala s jedním kamarádem z oddílu, a ten jako projevil tak trochu zájem, že by třeba někdy jel s náma, ale že neví, jestli by to vylezl... Odepsala jsem mu, že to co my, to vyleze taky, spíš jde o to, jestli by to, co my, uchlastal...

Byl to naprosto skvělej, úžasnej tejdén. Heduš díky!

Foto © 2009 Olga Boriková a Martina Tábořiková

Radost a nadšení

Nová kniha na Guglia di Brenta

Karel Bělina

Povrly

Dobré sny a plány výstupů se rodí nejčastěji v dlouhém zimním období, před nastávající lezeckou sezónou. Jeden z těchto snů jsem měl i já již před čtyřmi lety. Byla to touha po vylezení krásného dominantního vrcholu oblasti Brenta zvaného „Guglia di Brenta“ vyhlášenou klasickou cestou „Fehrmannverschneidung“ od slavných pískovcových horolezců **Rudolfa Fehrmanna** a **Olivera Perry-Smitha**.

Do vysněné oblasti jsem prvně vyrazil 20. července 2006 společně s **Erwinem Beikertem** a **Jörgem Nescheidou**. O čtyři dny později stojíme pod nástupem vybrané cesty. Neuvěřitelně krásným spárovým a koutovým lezením dosahujeme po šesti hodinách lezení vrcholu.

Marně pátráme po vrcholové knize, abychom udělali zápis, jak je u nás zvykem a potěšením. Bohužel kniha nikde. Později zjišťujeme, že naposledy zde byla v roce 1976, pak zmizela.

Letos jsem si naplánoval návštěvu Brenty hned dvakrát. Při první opět lezeme na „Gugliu“, ovšem kniha stále není.

Nevadí. Už za 14 dní se chystáme do této oblasti společně s **Pavlem Henkem**. Pavel hned navrhuje: „Udělej knihu a vyneseme ji společně na vrchol.“

A tak se stalo, že po 33 letech, ode dne 4. srpna 2009, opět vrchol Guglia di Brenta zdobí nová krásná vrcholová kniha s měděnou schránkou a měděným stojánkem z naší Povrlické fabriky „Měď Povrly“.

Jeden z troufalých a nadšených snů se opět naplnil..

Foto © 2009 Sponge a archiv CNS

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Levý břeh Labe

Indiánka - Suchý výkon VIIa, RP VIIIb

18.6.2009

Petr Laštovička, Eliška Laštovičková

Úplně vlevo na terasu. Výraznou hranou přes 3 BH pod střechovitý převis. Traverz doleva a stěnou přes 3 BH ke slaňovacímu BH.

Masiv Orient (vlevo od Barokní) - Arábie IXa, RP IXb

3.7.2009

Jiří Koutský, Jan Pleticha, Václav Pohl

Při pravé hraně a stěnou přes 7 BH ke slaňovacímu BH.

Siera Madre – CAO News VIIIb

15.8.2009

Pavel Rýva, Jiří Slavík

Puklinou přes dva BH, podél hrany k 3.BH, přes převis a rajbuňkem ke 4. slaňovacímu BH (bude dodán slaňovací kruh).

Siera Madre – El Camino del Rey IXc

15.8.2009

Jiří Slavík - Pavel Rýva

Vpravo od cesty CAO News stěnou k nevýraznému prohnutému žebírku, podél něj pod převis (3 BH) a přes něj ke slaňovacímu BH cesty CAO News.

Pravý břeh Labe

Katedrála – Yelibo Keyta RP IXb

27.5.2009

Jiří Chocholoušek, Ladislav Skobla

Tři metry vpravo od cesty Bludiště vzhůru podél tupé hrany přes 2 BH, později koutkem a hranou zleva (3.BH) a pak zprava (2 K). Sokolíkovým žebrem pod převis (kruh). Přímo přes převis a lehce zprava k poslednímu kruhu a stěnou při hraně ke slaňáku.

Katedrála – Diagonální výkyvy RP VIIIc

8.6.2009

Jiří Chocholoušek - Ladislav Skobla, Michal Kazda, Petr Buček

Vpravo od nástupu Královského večera stěnou přes BH a kruh ke krátké trhlince (smyce), vlevo k odštěpu a nad ním ke kruhu cesty Viky. Šikmo vlevo stěnou přes 3 kruhy (společně s Čimikiwi) do traverzu Královského večera a dále mírně vlevo vzhůru přes další 3 kruhy (poslední vlevo u hrany); nakonec plotnou vpravo ke slaňáku.

Ostrov

Soví věž – Tři vejce pro Paroubka VIIc

27.6.2009

Karel Bělina, Tomáš Vlček

Vpravo v západní stěně dvojspárou v koutě pod mohutný převis (hodiny). Převisem do spáry a jí k 1. kruhu. Při hraně do otevřené spáry a jí na stupeň ke 2. kruhu. Stěnou na vrchol.

Továrna – Žebírko pro svatební hostinu IV

27.6.2009

Karel Bělina, Radek Císař (ženich), Tomáš Vlček, Jana Příkazská, Světlana Pavlátová

Vpravo v severní stěně na stupeň a žebrem přes kruh na předvrchol. Vhloubením na západní vrchol.

Továrna – Svatební procesí V

27.6.2009

Karel Bělina, Radek Císař (ženich), Tomáš Vlček, Jana Příkazská, Světlana Pavlátová

Vlevo od severní spáry stěnou přes kruh na velký balkón s severní spárou na vrchol.

Továrna – Nevěstina kocovina VI

27.6.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Tomáš Vlček

Vlevo v severní stěně spárou a stěnou ke kruhu. Stěnou na velký balkón. Stěnou vrcholové hlavy doprava na vrchol.

Továrna – Drahej ratlík IV

28.6.2009

Světlana Pavlátová, Karel Bělina, Tomáš Vlček

Vlevo od jižní spáry ze zarostlé plošiny sokolíkem a výše spárou na jižní předvrchol. Z něj do komína mezi západní a hlavní vrchol a dále Starou cestou na vrchol.

Zdenička – Stará cesta II

28.6.2009

Tomáš Vlček, Světlana Pavlátová, Karel Bělina

Z náhorní strany na pilíř, přepadem a krátce na vrchol.

Zdenička – Náhorní hrana IV

28.6.2009

Tomáš Vlček, Světlana Pavlátová, Karel Bělina

SV hranou na vrchol.

Zdenička – Cesta pro babičku VI

28.6.2009

Tomáš Vlček, Světlana Pavlátová, Karel Bělina, Jan Šabata
Údolní hranou přes kruh na vrchol.

Moravanka – Čerstvá zásilka V

28.6.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Tomáš Vlček

Vpravo ve východní stěně sokolíkem (kruh) a stěnou na vrchol.

Kóta 7 – Průsmyk III

21.7.2009

Karel Bělina, Jan Haspra

V pravé části stěny komínem s velkým vklíněným balvanem ve vrcholovém výlezu na vrchol.

Balkónová věž – Zrcadlení III

21.7.2009

Karel Bělina, Jan Haspra

Od jihu vlevo od cesty Závěje času převislým koutem až na velký balkón. Traverz doleva za hranu a vpravo od Staré cesty koutem a vhloubením na vrchol.

Stěna veverek – Prostřední cesta III

21.7.2009

Karel Bělina, Jan Haspra

Z ochozu do Švadleňákova bivaku spárou středem stěny na vrchol.

Lesník – Krycí utajení VI

5.8.2009

Martin Tučka, Radek Hýka

Varianta hranou přes 1. kruh cesty Krycí jméno a po hraně cesty V utajení (hodiny) na vrchol.

Dubské skály – Skály u Beškova

Timova věž – Hajnýho přeskok 1-2

13.8.2009

Pavel Henke

Z masivu přeskok na vrchol.

Timova věž – Souznění přírody VII

13.8.2009

Pavel Henke

V pravé části V stěny přímo přes převis do trhlínky a podél ní na konec a mírně vpravo na vrchol.

Jizerské hory – Malý a Velký Štolpich

Divoký okraj – Efemerní hrana VIc

9.5.2009

Jiří Hušek ml. - Ondřej Horáček

Nástup na severovýchodní hraně za spodní chyty vlevo na hranu, jemnou spárkou a výše hranou na vrchol.

Štolpišská plotna – Katzmanova porucha RP VIb

9.5.2009

Ondřej Horáček - Jiří Hušek ml.

Vyznivající spárkou v plotně až na její konec, vlevo vzhůru do spáry a tou při hraně vpravo na vrchol.

Jizerské hory – Odlehlé skály

Smědavská věž – Jeřabinka V-VI

9.5.2009

Jiří Hušek - Jiří Hušek ml., Ondřej Horáček

Stěnou vpravo od Dělicí spáry přes stříšku k BH. Přímo na římsu a podél spár vlevo či přímo stěnou na vrchol.

Smědavská věž – Katzmanna nedochvilnost VI

9.5.2009

Jiří Hušek ml. - Ondřej Horáček, Jiří Hušek

Vpravo od Jeřabinky stěnou a trhlínou pod převisek, přes něj pomocí listu a přímo na římsu. Jako Jeřabinka na vrchol.

Fojt - Komín II

6.6.2009

Jiří Hušek, Jiří Hušek ml., Ondřej Horáček, Vladimír Vršovský
Komínem od SZ na temeno.

Fojt – Indián Křik RP VIc

6.6.2009

Jiří Hušek ml. - Ondřej Horáček, Jiří Hušek, Vladimír Vršovský, Martin Plachecký

Převislou ruční spárou v údolní stěně na temeno.

Fojt – Dědský koutek V-VI

6.6.2009

Vladimír Vršovský - Jiří Hušek, David Kofr, Jiří Hušek ml., Martin Plachecký, Ondřej Horáček

Koutovou spárou na polici a vpravo na temeno.

Fojt – Blátokulení V

6.6.2009

Ondřej Horáček - Jiří Hušek ml., Vladimír Vršovský, Jiří Hušek

Koutem na polici do borůvek a vlevo na temeno.

LEZECKÉ STŘÍPKY..

Další „stoleté“ vrcholy

Několik dalších věží, které se mohou pochlubit kulatým stoletým výročí dostoupení svých vrcholů, představíme alespoň ve zkratce. Ostatně drtivou většinu z nich si opět „ošéfoval“ nezmar **Bělina**. Pouze v Bielatalu byli nějakí lezci rychlejší. Jejich jména se nám bohužel ze zápisu ve vrcholových knihách nepodařilo rozluštit. Pro **Ládu Vöröse** zbyla alespoň věž Rabenturm.

No, rok se nám tak nějak nepozorovaně přehoupal do druhé poloviny a mnoho jubileí nás už nečeká. Něco ale přece a my budeme rozhodně při tom..

Ostrovská věž Obelisk – krasavice k pohledání! Také od jejího prvního zdolání uteklo v červenci neuvěřitelných sto let..

Obelisk – Stará cesta IV

21.7.2009, Karel Bělina, Jan Haspra

Sírová věž – Stará cesta III

21.7.2009, Karel Bělina, Jan Haspra

Děravá věž – Stará cesta III

22.7.2009, Karel Bělina, Jan Haspra

Jižní Plotnová věž – Stará cesta III

24.7.2009, Karel Bělina, Jan Haspra

Severní Plotnová věž – Stará cesta V

24.7.2009, Karel Bělina, Jan Haspra

Rabenturm – Alter Weg III

1.8.2009, Ladislav Vörös, Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Radka Krumplová, Tomáš Vlček a další..

Foto © 2007 Sponge

Horolezecká svatba

Radka Koscelníková

&

Roman Blahník

si dovolují oznámit,
že jejich společné

ANO

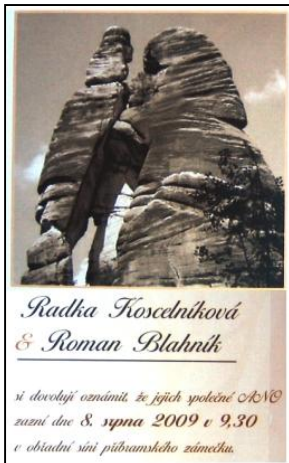
zaznělo dne
8. srpna 2009

v

9:30 hod

v obřadní síni
příbramského záměčku..

Gratulujeme!

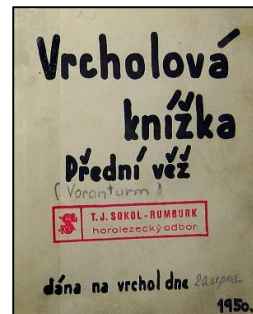

Radka Koscelníková
& Roman Blahník

si dovolují oznámit, že jejich společné ANO
zazní dne 8. srpna 2009 v 9.30
v obřadní síni příbramského záměčku.

První vlašťovka - přírůstek do archivu VK

O návštěvě **Rudolfa Ohnesorge** v Děčíně jsme se již zmiňovali. Co nás hodně potěšilo, bylo, že Ruda se v CAO News dočetl o předávce starých vrcholových knih do Národního archivu, neváhal a přivezl nám nádherně zachovalou knížku z Přední věže v Jetřichovicích, která byla na vrcholu od 20.8.1950 do 31.3.1968. Dostal ji kdysi darem od **Karla Luxíka**, který jí popsanou v roce 1968 vyměnil za novou.

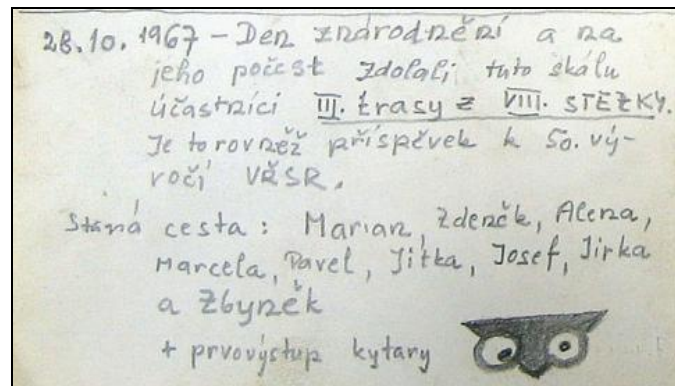
Rudolf Ohnesorge (vlevo) a **Jiří Chára** při předávce padesát devět let staré vrcholové knihy z Přední věže v Jetřichovicích

Velká cena knihy je v tom, že v ní nechybí snad žádné známé jméno tehdejší lezecké generace (neuvěřitelný výčet!):

Baumgautner, Karel Bělina, Jan Bílek, Karel Blažek, Jaroslav Budín, Fritz Eschke, Bedřich Fabián, Wolfgang Ginzler, Harald Grohmann, Jaroslav Hanuš, Libor Holpuch, Leoš Horka, Josef Hozák, Zdeněk Hubka, Slavo Chmela, Petr Chvojka, Radek Jech, Johanovský, Kolínko, Karel König, Radek Kotala, Karel Krombholz, Zdeněk Kropáček, Jan Kříž, Wilda Kubinec, Kukačka, Petr Laštovička st., Ledvinka, Günther Lehmann, Karel Luxík, Adix Mai, Antonín Malák, Jarda Maršík st., Miloš Matras, Karel Metepec, Jaroslav Mlezák, Petr Nauš, Ivo Nový, Jaroslav Panoch, Stanislav Papež, Václav Plaček, Karel Plechač, J. Poustka, Mirek Rada, Ladislav Ryska, Günter Schneider, Skopec, Václav Sláma, Vladimír Slouka, Sláva Stehlík, Jindřich Strauss, Stuchlík, Bohumil Šedý, Václav Širl, Jiří Šmíd, Láda Štěpán, Karel Štěpka, René Thorn, Gerhard Tschunko, Václav Tůma, Jaroslav Uher, Jaroslav Voldřich, Waldraucher, Helmut Weigel, Hynek Weigel, Rudolf Wokřížek, Erich Wrblík, Rudolf Zabilka, František Žid a mnoho, mnoho dalších..

Knížka byla digitalizována a při nejbližší příležitosti bude předána sekretářce ČHS **Boženě Valentové**, která zařídí její umístění do Národního archivu k ostatním VK. Doufejme, že se připojí i ostatní, kteří mají stále nějaké staré vrcholovky doma!

A z Přední věže něco málo do kategorie „hlásky ve vrcholových knihách“:

28.10.1967 - Den zrodění a na jeho počest zdolali tuto skálu účastníci III. třídy z VIII. STĚŽKY. Je to rovněž příspěvek k 50. výročí VŘSR.

Stará cesta: Marian, Zdeněk, Alena, Marcela, Pavel, Jitka, Josef, Jirka a Zbyněk
+ prvovýstup kytary

Foto © 2009 Radka Krumplová a archiv CNS

Stále záhadný Walter Kleiner

Před 70ti lety, 4. srpna 1939, navštívil **Walter Kleiner** skalní oblast Jetřichovice. Jak bylo u něj pravidlem, zbylo tu po něm opět několik zajímavých prvovýstupů:

Baldurova jehla - Východní hrana VI, (VII);
W.Kleiner, G.Polster

Dvojitá věž - Východní hrana V; W.Kleiner,
G.Polster

Koník - Severní stěna VIIIb (nejjistěno);
W.Kleiner, G.Polster

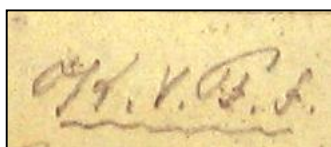
Co o tomto významném prvovýstupci tedy víme? S jistotou jen to, co se dá vyčíst z průvodců a vrcholových knih. Určitě se jednalo o velmi dobrého lezce. Zanechal nám několik desítek prvovýstupů, nejvíce v období 1934 – 1940. Často to byly VI, VII i těžší, rád si vybíral i hodně „nedobytné“ a do té doby nevylezené věže, třeba v roce 1935 vylezl v Jetřichovicích nejprve Hladkou věž (Stará cesta VIIb) a poté i hrdou Hraběnkou (Stará cesta VIIb/VIIc).

Hraběnka – Stará cesta VIIc. Vlevo je **Stanislav Feigl ml.** těsně pod prvním kruhem (dodaným!), uprostřed jej cvaká a na fotografii vpravo odlézá od původního kruhu **Waltera Kleinera**. Bez dodaného kruhu byla tato cesta opravdová „vražda“...

Jeho akční rádius byl poměrně veliký, ale nejvíce lezl ve spádových oblastech Nového Boru a České Kamenice. Měl poměrně velkou řadu spolulezců, ale nejedná se o známé lezce, spíše šlo o různé „náhodné“ kamarády.

Ve vrcholových knihách uvádí u svých zápisů také poměrně dost horolezeckých klubů: 1932 – D.A.V.; 1934 – K.Z.L. (někdy také K.Z.Luiger); 1936 – L.K.Z.; 1937-1941 – K.V.F.f. a další nerozluštěné.

Jeho poslední zápis, který se nám podařilo vypátrat, je z 25. srpna 1941 na Eschenturmu (dnes Olšová věžička) ve skalách u Sloupu.

To je z dostupných faktů vše.

O všem ostatním se můžeme pouze dohadovat. Moc víc se bohužel nepodařilo vypátrat ani **Albrechtu Kittlerovi**, který například tak dokonale zmapoval život **Rudolfa Kauschky**.

Domýšlet se na základě dat můžeme toto:

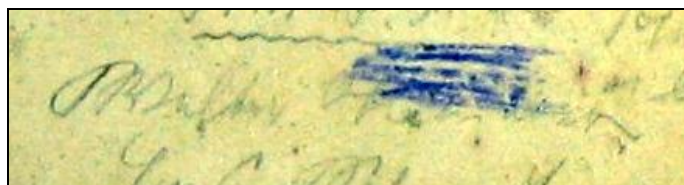
Pravděpodobně se jednalo o hodně mladého, nebojácného a talentovaného lezce (lezl v prvních letech 2. světové války, což může znamenat, že z nějakého důvodu nenarukoval v první vlně – stáří nebo nemoc asi ne, tedy nízký věk?).

Možná se rodiče několikrát stěhovali, proto nezískal stálého lezeckého partnera, ani nikdy nelezl s někým z významných tehdejších osobností, kteří by se o něm jistě zmínili.

V červnu 1941 napadl Hitler Rusko. Počet narukovaných do Wehrmachtu se téměř zdvojnásobil, nastoupily i mladší ročníky (v roce 1939 – 4.700.000 mužů, v roce 1941 – 8.200.000 mužů). Stopa po **Walteru Kleinerovi** končí v srpnu 1941.

Dost možná narukoval a padl na východní frontě, ale to už jsou opravdu jen dohady..

Každopádně nám po sobě zanechal mnoho pěkných cest.

Poslední nalezený podpis **Waltera Kleinera** je v knížce z Olšové věžičky (tehdy nazývané Eschenturm). Modrý škrtanec je otisk z protější stránky, kde někdo v pozdějších letech něco zamazával..

Jeho spolulezci mezi lety 1930 až 1940

K.Berger, Anni Bergmeier, H.Bergmeier, R.Golf, Alex Herter, F.Kleiner, T.Kleiner, J.Kunnert, E.Lindner, H.Pfalze, G.Polster, a H.Schmidt, H.Schmitt (nebo Schmith?), E.Strobeth (nebo Strobek?), H.Zelenka.

Oblasti, kde víme, že vytvořil nějaké prvovýstupy

Blíževedly, Děvinské polesí, Hřensko, Jetřichovice, Kamenec (Teplické skály), Na Tokáni, Skály u Kamenického Šenova, Skály pod Ralskem (Vranovské skály), Skály u Samoty (Skály u Radvance), Skály u Stranného, Skály v údolí Roklice a Loubenského potoka, Sloup, Svojkov a jinde..

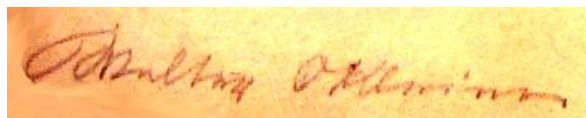

Foto © 2008 kaktis.estranky.cz a archiv CNS

Nástroje mistrů

Ačkoliv dnes už téměř ke každé prvovýstupářské kovárně běžně patří i akuvrtačka, pořádné kladivo je stále nezastupitelné. Málokdo z lezců však používá nějaký hotový koupený výrobek. V naprosté většině platí, co kus, to originál.

Dva pěkné kousky vidíte na tomto obrázku. Mají toho za sebou opravdu hodně!!

Vlevo kladivo **Jiřího Prcase Slavíka** s originálním výměnným hrotem z nastřelovacího hřebíku. Provázel Prcase například už před 17 lety během prvovýstupu Skleněný fotbal IXc, RP Xc na Želvu.

Vpravo je neméně zajímavý exponát **Karla Bělina**. S tímhle instrumentem vyměnil za poslední rok víc kruhů, než-li celá OVK Labské pískovce dohromady...

Foto © 2009 Sponge

Bouldrování na Maxičkách

Hedgehog, neboli **Jaroslav Ježek** (na snímku) je muž mnoha tváří i zálib.

„Jestli si někdo myslel, že jsem už umřel, tak se skoro trefil. Z ničehož nic mne lezení, jenž bylo vždy pro mne ta pravá a největší láska, nějak přestalo bavit. Začal jsem jezdit na Wakeboardu a dělal spoustu jiných věcí..“

Naštěstí se jednalo pouze o přechodné období, které skončilo jedné sobotní noci, kdy do kempu dorazil **Venca Štefan**.

„Jeho lezecký elán mne doslova pohltil, a tak jsme si domluvili na nadcházející den bouldervýlet na Maxičky..“

Na jednom z posledních průzkumů tam Jarda narazil na malý sektůrek a právě na ten vyrazili. Přestože byl velice parný den, u boulderů byli mile překvapeni krásným klimatem, který tam vládl. Všechny kameny se nachází v lese v příjemném stínu.

Jarda Ježek v jednom z problémů v pěkné stříšce

Během své návštěvy očistili tři šutry a vylezli na ně co se dalo, většinou ne moc těžké směry. Potenciál Maxiček vypadá ještě tak na další tři zajímavější bloky. Jakmile budou očištěny a vylezeny, slíbil Jarda podrobné info a topo, jak jsme u něj byli zvyklí a vše se objeví na jeho stránkách, **hedgehog.cz**.

Foto © Sponge a hedgehog.cz

Stěna kamarádů v Tisé

*„V Tisé jsme udělali nové cesty na masív za Popelkou. Jde o zastrčenou stěnkou s názvem Stěna kamarádů. Jsou na ní dvě linie: levá **Rošanova cesta VIIc** a pravá **Karlosova cesta V**. Cesty byly vytvořeny s předchozím souhlasem správce oblasti a předpokládám, že budou schváleny i OVK.*

Jarda Salaba zde následně dodal dobírák a hned vedle i slaňovací kruh, který v této části stěn chyběl.“

*Pěkné podzimní lezení, **Michal Vyleťal**, HO Tisé*

Foto © archiv Michala Vyleťala

Jitka Antošová - světová jednička ve skifu

Dvaadvacetiletá veslařka **Jitka Antošová** z Děčína vybojovala začátkem srpna na veslařském kanále v Račicích u Štětí titul mistryně světa do 23 let.

Jitka závodila doposud na dvojskifu s partnerkou Vařekovou z Olomouce. Její letošní osamostatnění jí evidentně prospělo.

O důvodu, proč se ve čtrnácti letech dala na nelehkou veslařskou dráhu, prý řekla, že se jí prostě líbí kolem vody..

Foto © 2009 sedmicka.cz

Máme málo národních parků

Tvrdí to alespoň Ministerstvo životního prostředí, a také by mapu českých národních parků měly v dohledné době obohatit NP Křivoklátsko a NP Jeseníky. V obou případech budou parky tvořit nejceňnější části současných chráněných krajinných oblastí (CHKO). Blíže k vyhlášení má NP Křivoklátsko.

Rozdíl mezi parkem a CHKO vysvětluje náměstek ministra životního prostředí **František Pelc** takto: „Na rozdíl od CHKO nejsou národní parky o obcích a harmonické krajíně s osídlením, ale o obnově a ochraně přírody, přírodní krajinné scenérie a přírodních procesů..“

Počty národních parků ve vybraných zemích Evropy

Finsko 35, Norsko 29, Švédsko 28, Itálie 24, Polsko 23, Nizozemsko 20, Albánie 15, Německo, Španělsko a V. Británie 14, Řecko 12, Rumunsko 13, Maďarsko 10, Slovensko 9, Chorvatsko 8, Rakousko 7, Srbsko 5 a Česko 4.

Kromě dvou národních parků připravuje ministerstvo také vyhlášení nejméně tří nových chráněných krajinných oblastí: CHKO Jestřebsko - Dokesko, CHKO Doupovské hory a CHKO soutok Dyje a Moravy. Nová chráněná krajinná oblast by se mohla objevit i v části Krušných hor..

Zdroj **denik.cz**, ilustrační obrázek **Ranpa**

Blíževedelský Hlásný dojištěný

V rámci běžné údržby skal příslušnou vrcholovou komisí došlo i na dojištění Staré cesty na Hlásného v Blíževedlech. Struktura skály v této cestě zcela vylučuje možnost zajištění smyčkami, proto byl **Lubošem Martinkem**, po dohodě s VK, do cesty dodán stěnový kruh.

Práce na nových průvodcích

Ještě letos by mohl vyjít nový německý horolezecký průvodce na Labské údolí. Jeho autor **Albrecht Kittler** (na snímku) má již hotový pravý břeh a nyní intenzivně pracuje na levém. Pro nás všechny je potěšitelné, že se dohodla česká a německá strana na velmi úzké spolupráci. **Pavel Černý** a **Jan Pleticha** poskytnou Kittlerovi chybějící podklady, Albi zase nabízí jeho velmi kvalitně zpracované mapky a nákresy.

Práce na průvodci už přinesla nejednu zajímavost.

Známý autor průvodců **Dietmar Heinicke** už sice nové průvodce nepíše, zato s nadšením a pečlivostí pátrá v lezecké historii. Pak vždy pošle Albiu obsáhlý dopis, kde dopodrobna vyličí a vydokladuje, na co narazil. V případě Labáku například vypátral správné prvovýstupce na Viklan, Mnicha a Dolní Jeskynní věž...

Pracovní schůzka české a německé strany k novému průvodci v Děčíně Starém městě, v pondělí 17.8.2009 v restauraci Na Kocandě. Zleva **Roman Doležal, Jan Pleticha, Albrecht Kittler** a **Helmut Weigel**

Půjde-li vše podle plánu, měl by se německý průvodce objevit v prodeji již letos v listopadu, vydání českého průvodce je předběžně stanoveno asi za dva roky po vydání německého.

A když už jsme u těch průvodců – na podzim by mohl vyjít i nový na Jizerské hory. Ten předchozí nastavil svou kvalitou zpracování laťku hodně vysoko. Udrží si ji i ten nový?

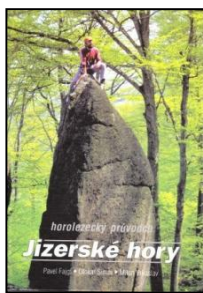

Foto © 2009 *Sponge*

Sobota v Siera Madre

Činorodý a úspěšný den v Siera Madre strávili 15. srpna 2009 **Pavel Pájka Rýva, Jiří Prcas Slavík** a **Jiří Houba Chára**.

Všichni tušili, že tajemná nedostupná stěna ukrývá poklad. Cesta k němu však nebyla snadná. Nejprve dlouze promlouvaly tomahavky a mačety, aby se ke svému cíli vůbec přiblížili. Pak objevili náznak nepatrné stezky. Střídavě do ní dva stateční válečníci nastupovali, několikrát údolím zakvílela opakovačka.

Vytrvali a Královská pěšina byla zprovozněna.. (Více v příštím čísle..)

Foto © 2009 *Sponge*

Ž.O.F.K.A. telegraficky

Pavel Rampa Randák, CAO Děčín

Poslední červencovou sobotu úspěšně proběhl druhý ročník dolnožlebského promítání lezeckých, leteckých a vodáckých filmů. Nejspíš díky nešťastně časově i obsahově duplicitní akci ve Žlebu prostředním (viz *minulé CAO News*), se v biografu U Kosti sešlo akurátně početné publikum.

Půlitrů byl tak letos dostatek a při letošně tradiční přepršce se všichni vešli pod partaplata a parapety. Déšť byl krátký, technika odolala, filmy se neslepily a plynule běžely jeden za druhým. Více toho bylo o vodě divoké, z lezeckých filmů vyhrál u publika tatranský Matrix, otevřených úst se dostalo saltům na padáčích.

Kultura za 500: zleva **Jiří Cigán Novák, Helena Kolářová, Jiří Prcas Slavík**

Druhá část večera, obdařená mohutnější hodinovou dotací, pokračovala už pod střešou za příkladného opečovávání pana vrchního. Kvalitní živá hudba, méně sborový živý zpěv, vhodné proloženo živým vyprávěním.

Alena Švadleňáková, Petr Špek Slanina a **Andrej Chrastina**

Záznam končí po třetí, ale prý jestli neuměli, hrají dodnes...

Foto © 2009 *Pavel Randák*

Usain Bolt – sprinterský fenomén

Už jsme o něm párkrát psali, ovšem to, co předvedl tento měsíc na světovém šampionátu v Berlíně, překonalo všechny představy o lidských možnostech.

Jamajčan **Bolt** zbořil hned dvě světová maxima.

V běhu na 100 metrů prolétl zcela uvolněně cílem v novém úchvatném světovém rekordu 9,58 sekundy a na dvoustovce vytvořil podobně neuvěřitelný rekord časem 19,19 sekund.

Své vystoupení pak zakončil zlatou medailí ze štafety 4 x 100, i když tady už světový rekord nepadl.

Foto © *wikipedia*

Pavel Henke v Brentě

Začátkem srpna se do Dolomit vydal **Pavel Henke**. Společně s **Karlem Bělinou** si za oblast svého působení opět vybrali Brentu. Hned po příjezdu se nezapomněli zastavit v redakci CAO News, aby se podělili o své čerstvé zážitky.

Během sedmi dní zde vylezli sedm nádherných a obtížných výstupů. Nic lehčího, nežli V+ nelezli, Pavel vše samozřejmě volně, přičemž některé z vylezených cest odhadoval obtížnostně na 8 UIAA. Asi nejtěžší byla cesta Violete Elefant na Punte di Campiglio. Svou obtížností, a ne zrovna ideálním jištěním, se neřadí mezi nejoblíbenější směry. Není divu, že mnoho opakování nemá..

Snaha dostat z těchto borců jakýkoliv článek vyšla naprázdno – Pavel spěchal do Beškova na průzkum neznámé „díry“ a Timovy věže nad ní, Karel se už den po návratu vrhl do víru prvovýstupářské řehole..

Pavel Henke shrnul jejich týdenní působení v oblasti Brenta rychle a celkem výstižně..

Přehled vylezených výstupů v Brentagruppe

Vše **Pavel Henke – Karel Bělina**

Campanile Basso (Guglia di Brenta) 2.883 m – Südwand der Schulter VI A2; 4.8.2009

Campanile Basso – Varianta über Westwand V+; 4.8.2009

Gemeli) 2.691 m – Via Carlo Greco V+; 5.8.2009

Punte di Campiglio (Brunopfeiler) 2.969 m – Violete Elefant VI A2 A3; 6.8.2009

Münchener Kindl 2.530 m – Ostwand VI; 7.8.2009

Punte di Campiglio (Brunopfeiler) 2.969 m – Weg der Bergführeranwärter V+; 8.8.2009

Münchener Kindl 2.530 m – Südweg (Steger route) V+; 9.8.2009

Münchener Kindl 2.530 m – Varianta Nordostwand VI; 10.8.2009

Pěkný výčet, jen co je pravda..

Foto © 2009 Sponge

Timova jeskyňka

„Výborná informace!“, prohlásil **Pavel Henke**, když si v minulém čísle CAO News přečetl o nové věži na Beškovském kopci s tím, že pod věží se rýsuje nějaký úzký vchod do podzemí.

Druhý den vyrazil do Beškova. Nejprve udělal dvě nové cesty na Timovu věž a pak se spustil do díry:

Timova jeskyňka – Průlez 1

13.8.2009

Pavel Henke

U SV rohu náhorní strany Timovy věže průlez dírou do komína a jím na podlahu. Pravou částí komína na konec (vložená jeskynní kniha).

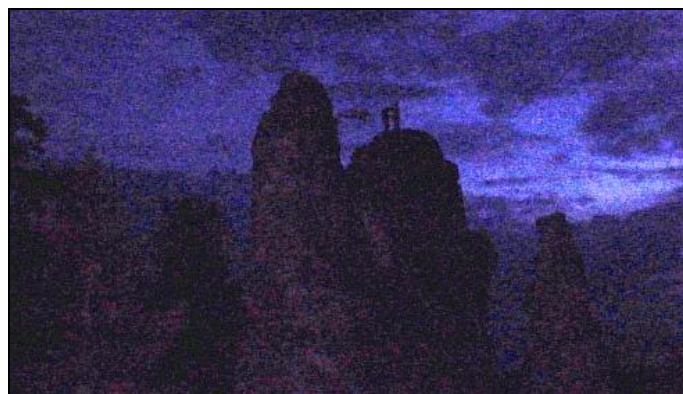
XV. ročník Prachovské 24 hodinovky

Napůl jubilejní patnáctý ročník „24 hodin lezení v Prachovských skalách“ odstartoval tradičně v první srpnový pátek, který letos vyšel na 7. srpna. Na start v 18:00 hod se postavilo dvanáct lezeckých dvojic.

Tentokrát sice nepršelo, zato padali lezci – první při slaňování přehlédl konec lana a skončil v kotrmelcích pod věží, naštěstí bez vážnějších následků, druhý vylomil chyt v Údolní cestě na Pedel a v následném pádu si zle poranil patu, takže skončil v jičínské nemocnici. Pak už se vše bohudík odehrávalo bez pádů.

Cíl a vyhodnocení byly následující den v restauraci na Blatech. S přehledem a v novém rekordu 24 hodinovky zvítězila dvojice **Zajda & Bojsa**, kteří přelezli 130 cest a nasbírali 776 bodů!

Večer pak zpříjemnila kapela NaPrachOff.

Prachovská večerní poezie

Výsledková listina Prachovské 24 hodinovky 2009

POŘ.	DVOJICE	CEST	BODŮ
1.	Bojsa x Zajda	130	776
2.	Edy x Lachtan	105	586
3.	Střihoun x Kub	65	363
4.	Červajs x Quasi	43	224
5.	Daniel(a) x Petr	42	222
6.	Ježek x Filip	39	222
7.	Míra x Pavla	45	206
8.	Adam x Bejk	29	141
9.	Miki x Herka	20	115
10.	Výva x Kačka	21	105
11.	Bárbí x Anténa	11	44
12.	Prochor x Barča	5	20
	Gorbi (nahrazen Kubem)		nedokončil

Foto © 2008 Sponge

Skalácký duatlon 2009

Skalácký Duatlon bude odstartován v pátek 4. září 2009 v 16:00 hodin na koupališti v Sedmihorkách. Na závodníky bude připravena zajímavá trasa dlouhá cca 12 km.

Všichni jste srdečně zváni. Nezapomeňte si vzít sebou plavky, běžeckou obuv a dobrou fyziku.

Nultý ročník Žlebské highline

V sobotu 22. srpna 2009 proběhl v Dolním Žlebu nultý ročník „Žlebské highline“.

Jirka Slavík v jednom ze svých mnoha smělych pokusů.

S myšlenkou natáhnout ve Žlebu nějakou „hájlajnu“ přišel **Jiří Prcas Slavík**. Zrodila se vcelku jednoduše – zkoušel s přáteli chodit po slackline natažené někde na zahradě u domu a přišlo mu to málo zajímavé. „Natáhnem ji někde ve vejšce, ať to má šťávu“, navrhl..

Od nápadu k činům nemá Jirka daleko.

Pár dní na to, stál nakročený nad dvojitou statikou, napnutou mezi Kyklopem a Rybářskou baštou (u Východního rohu) v dech beroucí výšce nad údolím Labe.

Prca\$ se vrhal na lajnu stejně zarputile, jako foukal vítr od Labe

Přestože se víc padalo než chodilo (foukal hodně nepříjemný vítr a dvě lana připomínala klasickou slackline jen z dálky), bylo se na co dívat.

Zbyněk Homola a jeho nadějný pokus

Na lajnu si v této výšce troufli jen čtyři borci: **Jiří Slavík**, **Zbyněk Homola**, **Martin Čermák** a jeden lezec, který právě dolezl na Kyklopa se svou spolulezkyní (*nezjistili jsme jméno*). Všechny pokusy skončily divokými pády, pouze Martin včas zcouval za nataženou ruku..

Foto © 2009 Andrea a Sponge

Marwinův lom

U obce Kozly, nedaleko České Lípy, se rodí menší boulderová oblast. Jmenuje se **Marwinův lom** a jak název napovídá, leze se po stěnkách malého pískovcového lůmku. Zatím je zde něco kolem 25 boulderů; 8 šestek, zbytek lehčí.

Nejtěžší jsou Hrana zrada SD 6C+ a Mikrotravers 6C.

Ve čtvrtek 20. srpna 2009 proběhla v Marwinově lomu u Kozlů malá bouldersession, na které se sešlo hodně boulderistů. Shodli se na tom, že tohle místo stojí za návštěvu. Třeba jako prima tip na jedno odpoledne..

Pohled do hlavní stěny Marwinova lomu

Foto © 2009 Martin Čermák

Pachatel se vrací na místo činu

Kriminalistická poučka, že se pachatel vždy vrací na místo činu, se potvrdila i ve středu 19. srpna 2009 na Děčínském Sněžníku. **Jan Jeník Pleticha** se sem vrátil, aby si po dvaceti letech zopakoval některé ze svých prvovýstupů, které ve zdejších zdech zanechal jako mladý a nadějný „písař - klasik“.

V krásný letní podvečer dorazil Jeník se svým spolezcem **Romanem Clarkem Doležalem** a dvěma kamarády pod masív Lady. Jako první si vybral cestu Volba Miss VIIa, kterou udělal 19.8.1989 společně s **Robertem Výtiskou**.

Lady – Volba Miss VIIa. **Jan Pleticha** u prvního a jediného kruhu

Kromě menšího problémku se založením první smyčky, šlo všechno velice hladce. Za chvíli seděl spokojený prvovýstupce po dvaceti letech opět na vrcholu Lady.

Vlevo dobírá Jeník spolezce Clarka, vpravo spokojený, teď už zralý, písař – klasik Pleticha..

Foto © 2009 **Sponge**

Legendární Cornichon zopakován!

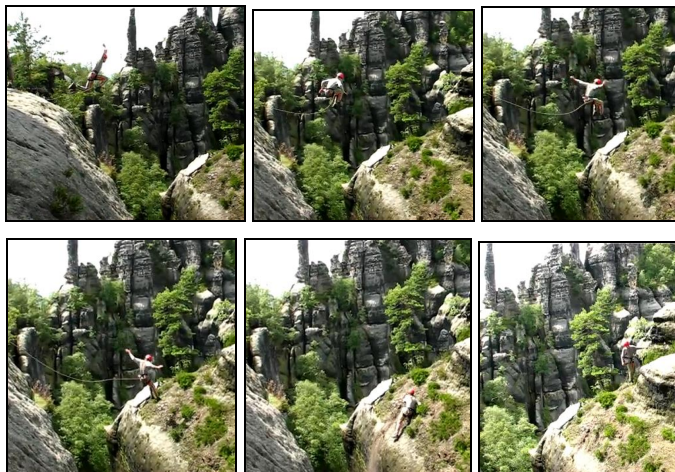
Aleš Gajda a **Jan Žwak** zopakovali v Sasku brutální čtyřkový přeskok Cornichon na věž Schwager.

Na blogu „Čajův deníček“ skok popisují takto:

„Ze západního rohu předskali Onkelu přeskokem na porostlou lavici Schwagera a AW na vrchol. Je to horší a delší, než to vypadá. Převýšení asi 4 metry dolů, vzdálenost 5 - 6 metrů, celkem cca 7 metrů letu. Máme druhé a třetí opakování.“

Aleš skákal v pohorkách, já v teniskách. Je to psycho - Aleš se mrdl při doskoku kolena do hlavy a ztratil na vteřinu vědomí, naštěstí se stihl zachytit trávy, mě při dopadu mi ruplo zezadu pod kolenem a druhý den jsem musel odjet domů.

Jinak psycho zážitek...“

Snímky ze skoku **Aleše Gajdy**, natočeného na video. Na prostředním snímku dole se povážlivě sune k okraji věže. V poslední chvíli se zachytil za trsy borůvčí..

Cornichon 4 poprvé skočil **Claudius Lein** dne 24. října 2004. Od té doby svou délkou a obtížností úspěšně odrazil všechny případné adepty o zopakování.

Pánové, klobouk dolů!!

Zdroj © casnacaj.blogspot.com

Adam Ondra vyhrál světový pohár!

Adam Ondra (na snímku) zvítězil v sobotu 22.8.2009 ve finále SP na obtížnost v Imstu a podruhé v řadě tak vyhrál světový pohár!

Druhý skončil **Patxi Usobiaga**, třetí **Sean McColl**.

V ženách triumfovala **Johanna Ernst**, druhá dolezla **Angela Eiter** a třetí místo obsadila **Alise Dufradise**.

Adam, to je prostě jistota.

Gratulujeme!!

A jak probíhala Adamova regenerace po náročném dni? Hned z Imstu odjel lezecký mág do Nassereith a druhý den (23.8.) vylezl na Götterwandl dvě cesty: **Fonax 8c+** a **Hades 9a**. Tenhle chlapík neví, co je garvitace...

No, ale máme také výborné lezkyňe! V sobotu nám to dala razantně najevo **Nelly Kudrová** (na snímku). Ve Frankenjuře, v sektoru Schlaraffenland, přešla obtížnou a vytrvalostní cestu **Odin's Tafel** klasifikace 10 UIAA!!

Foto © 2008 **Sponge a rockstars.cz**

Nová cesta na Kočičí kostel

Tohle je horká novinka z Jetřichovic. No, novinka. Spíše taková bomba lokálního charakteru. Na Kočičák alias Boží prst vede nová cesta a dokonce za Xb RK!!

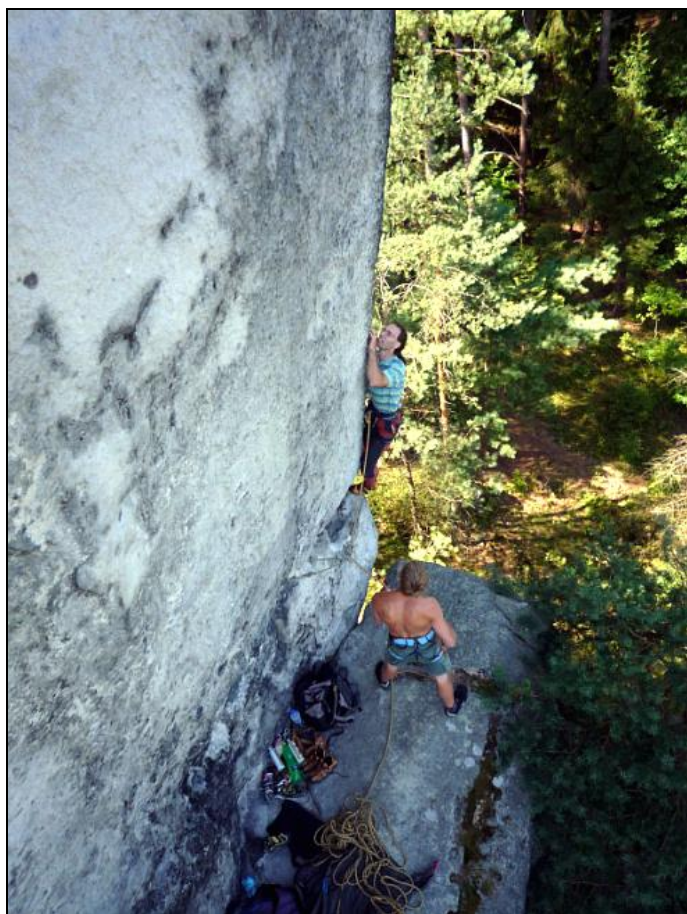
Cestu po krásné severní hraně společně vytvořili **Pavel Henke**, **Tomáš Tomajda Sobotka** a **Filip Fido Martínek**. Na památku tragicky zesnulého Pavlova spolulezce **Ericha Melzera**, ji nazvali **Éra**. (Navíc je to název výstižně mnohoznačný..)

Kočičí kostel - Éra Xb

20.8.2009

Pavel Henke x Tomáš Sobotka x Filip Martínek

Po vysekaných stubech snadno na balkón k velkým hodinám pod severní převislou hranou. Tou přes tři kruhy na vrchol.

Pavel Henke u prvního kruhu, jistí Filip Fido Martínek, fotí Tomajda

Foto © 2009 DŽC

Labské pískovce Boulder cup

Ve dnech 4. až 6. září 2009 proběhnou v saském Bad Schandau boulderové závody, nazvané **Labské pískovce Boulder cup**.

Akce je otevřená pro každého, soutěží se ve čtyřech kategoriích – dívky, chlapci, muži a ženy. Pozváni jsou lezci z Německa i Čech. Akci bude doprovázet bohatý program:

PÁ 4.9.: Filmový večer

SO 5.9.: Kvalifikace, finále, večerní párty

NE 6.9.: Dětské a teamové závody

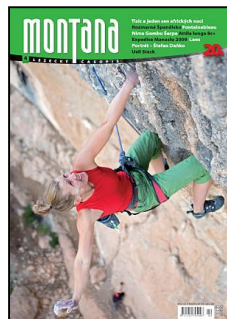
Po celou dobu je možno zkusit DWS, slackline nebo beachvolleybal.

Startovné je **5 €**.

Podrobnosti a přihlášky na labskepiskovcecup.eu.
Sponzoruje HUDYsport.

Zdroj: labskepiskovcecup.eu

Vyšlo další podařené číslo Montany

Lezci se na ní těší, jejich partneři, pokud také nelezou, ten den v oblíbené příliší nemají – večer si jich moc neužijí..

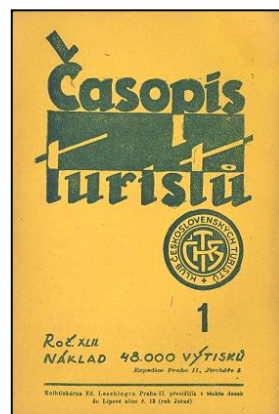
V Montaně 4/2009 mimo jiné najdete:

Tisíc a jeden sen afrických nocí, článek Rozmarné léto, reportáž z dalekého Laosu, setkání s Šerpou Nima Gombuou, Attila lunga 8c+, Expedice Manaslu 2009, Fontainebleau, Peak Lenin 2008, Mountain Academy popáté a další texty ...

Zákaz zpěvu během lezení

Vybrali jsme jednu malou perličku z šedesát let starých časopisů, které nám zaslali **Petr Pavelka** a **Luboš Martínek** z HO Mšeno..

„Horolezecká cvičení v Tiských stěnách. Správa státních lesů v Podmoklech, podobně jako jiné správy velkostatků (Prachovské skály, Hrubá Skála atd.), povolila členům KČT, organizovaným v horolezeckých skupinách, na průkaz zvláštní legitimace zlézání lezení na skalách v České Švýcarsku je povoleno výhradně členům KČT na průkazku pro tento účel zvlášť vystavenou. Správa státních lesů v Podmoklech neručí za úrazy nebo škody, způsobené na majetku nebo životě v souvislosti s horolezectvím. Lezení v Čes. Švýcarsku jest omezeno na tyto úseky: Tiské stěny – lezení se povoluje od 6 do 18 hod. Povolení může být kdykoliv odvoláno. Pokynů lesních orgánů je bezpodmínečně uposlechnouti.

Při lezení nutno se vystříhati pokřikování, lomozu nebo zpěvu.

Táboření se povoluje v místech k tomu účelu zvlášť vyhrazených. Horolezecké průkazky vydává ústřední výbor KČT na doporučení příslušných odborů členům.“

Zdroj: Časopis Turista, KČT, 1948

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali kamarádi z klubu :o)

VÝROČÍ

SRPEN 2009

- 4.8. **Bedřich Fabián**, HK Děčín
6.8. **Pavla Pavlíková**, CAO Děčín
6.8. **Rostislav Štefánek**, CAO Děčín
8.8. **Pavel Zip Horník**, CAO Děčín
8.8. **Michal Švajgl**, CAO Děčín
10.8. **Jana Hovorková**, CAO Děčín
12.8. **Michaela Andělová**, CAO Děčín
12.8. **Petr Jansa**, Benešov n/PL, předseda oddílu
14.8. **Jarmila Kašáková**, HO TJ Doprava Děčín
17.8. **Mirka Sirková**, CAO Děčín
18.8. **Dušan Pajonk**, Labská Stráž
20.8. **Pavína Vítáková**, HO Český ráj
22.8. **Zuzana Nehasilová**, Děčín
22.8. **Pavel Párek Suchopárek**, Horoklub Chomutov
23.8. **Pavel Kýsa Bechyně**, HOKET Praha
25.8. **Jakub Měkota**, CAO Děčín
25.8. **Helmut Weigel**, čestný člen ČHS
26.8. **Milan Svinčo Svinařík**, Horoklub Chomutov
27.8. **Jarda Ježek**, DC-S

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 29.-30.8. **Festival horolezeckých filmů** v Teplicích nad Metují
19.9. **Roudnice – Litoměřice – Roudnice**. Loď – kolo – běh (3 x 20). Pořádá Voda-Kamarád, více na www.voda-kamarad.cz
17.10. **Kolo okolo Rače**. Cyklistická akce, pořádá Voda-Kamarád, www.voda-kamarad.cz
17.11. **Vernisáž umělecké skupiny Rozhoupaní**. V Dolním Žlebu, více informací v příštím čísle a na euroclimbing.com
27.-29.11. **Poslední slánění HO Roudnice**. Ostrov.
12.12. **Potápění na „Americe“**. Pořádá Voda-Kamarád, www.voda-kamarad.cz
19.12. **Litoměřická „10“**. Pořádá Voda-Kamarád, www.voda-kamarad.cz

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Velký článek z Dolomit od Světlany Pavlátové
Fotoreportáž z El Camino del Rey
Přehled nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 21.9.2009!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Výzva pro Děčínské a Labské lezce!

Jmenuji se Jeník Pleticha a jsem správcem Levého břehu. Po zmapování stavu dokumentace obou břehů Labe jsem zjistil, že někde putují, neznámo kde, vrcholové knížky a hlavně protokoly cest v Labském údolí.

Proto jsem se rozhodl zorganizovat a zajistit archiv veškeré dokumentace Labského údolí a s vaší pomocí dohledat staré protokoly a vrcholové knížky. Vizi, jak bude archiv v Děčíně fungovat, přednesu na Kocandě 4.11.2009 na schůzi oddílu CAO Děčín, termín bude ještě včas potvrzen.

Zatím jsem se dopátral, že protokoly prvovýstupů jsou rozděleny ve dvou šanonech na pravý a levý břeh, neznámo kde. Pár vrcholových knížek z Labáku a Bělé má Michal Aulický. Někde taky musí být knížky od Karla Běliny z pravého břehu, které se měnily i když nebyly popsány.

Přes Alberta Kittlera oslovím Saský archiv s prosbou o ofocení starých vrcholových knih a tím získáme přehled, kolik knížek Němci doopravdy mají, ale předem upozorňuji, že nemají všechny, jak se traduje mezi lezci a rozhodně nemohou mít naše protokoly prvovýstupů!

Stávající stav dokumentace je takový, že máme pár vrcholových knih, jaký bude přesný počet, to bude uveřejněno v listopadu. Dále máme jen zápisy OVK od roku 1991. Sami vidíte, že je to žalostně málo! Archiv ale zavedeme, i kdybychom měli začít i s tím málem.

Proto prosím bývalé správce a lezce, kteří měnili a zachraňovali vrcholové knížky nebo protokoly, nebo mají nějakou informaci o dokumentaci o Labáku, aby mě kontaktovali na e-mail jenik.pleticha@email.cz. A bývalé správce prosím, aby mi napsali, jak a komu se předávala dokumentace a protokoly prvovýstupů v Labáku, snad se něčeho dopátráme.

Samozřejmě oslovím Pavla Černého (Pavouka) a Jirku Cháru o pomoc při budování archivu a další děčínské lezce a oddíly.

Předem děkuji za pomoc v hledání a šíření této výzvy dál mezi děčínské lezce.

Jeník Pleticha

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 2. ZÁŘÍ 2009
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

